

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **GELP s.r.o.**, IČO: 05349958,
sídlem Revoluční 8, Praha 1,
zastoupena advokátkou JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., MBA,
sídlem Žitná 49, Praha 1,

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2020, č. j. 29527-3/2020-900000-312,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 21. 5. 2020, č. j. 45227-6/2020-610000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Přestupku se měla dopustit tím, že provozovala kasino v rozporu s § 68 zákona o hazardních hrách, neboť minimálně dne 16. 9. 2019 v kasinu na adrese Třída Míru 1462, Beroun v provozovně CASINO Homolka (dále jen „provozovna“), v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách neumožnila hru nejméně u tří hracích stolů živé hry, a to po

celou provozní dobu kasina. Za spáchaný přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 80 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

2. Žalovaný v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobkyně nezajistila současnou hru u tří stolů živé hry typu *kolo štěstí*. Při kontrolní simulaci bylo zjištěno, že tři stoly obsluhoval jediný krupiér, který objektivně nemohl současně zajistit průběh všech her najednou. Z výpovědi krupiéra na pořízeném videozáznamu plyne, že je obvykle na směně sám a také provádí směnu žetonů na místě vzdáleném od her. Na základě uvedených skutkových zjištění tedy bylo spolehlivě prokázáno, že žalobkyně naplnila skutkovou podstatu daného přestupku.
3. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení prvostupňového i napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Žalobkyně odmítá závěry napadeného rozhodnutí a nadále trvá na tvrzeních uvedených v „žádosti“ a odvolání. Žalovaný podle ní nedostatečně vypořádal její argumentaci a řádně nezhodnotil právní argumentaci správního orgánu I. stupně. Správní orgány se dopustily extenzivního výkladu právní úpravy nad rámce zákona.
5. Žalobkyně se domnívá, že správní orgán I. stupně nepřipustně užil analogie k dovození její odpovědnosti za přestupek a žalovaný tuto chybu v napadeném rozhodnutí nenapravil.
6. Žalobkyně dále namítá, že argumentace správních orgánů je rozporná. Tvrdí totiž, že regulace chování krupiérů je minimální, avšak zároveň stav zjištěný v provozovně hodnotí jako nevyhovující. Dále si správní orgány odporují v tom, že uznaly zanedbatelnost prostojů u herních stolů, zatímco konstatovaly povinnost krupiéra zajišťovat určitou míru kontroly u jednotlivých stolů. Žádný právní předpis nestanoví povinnost obsluhy každého herního stolu jedním krupiérem. Je bez významu, zda krupiér prováděl kontrolu u herních stolů nedostatečně, neboť případné ztráty jdou za provozovatelem a zákon o hazardních hrách nestanoví zákaz nedostatku pozornosti. Skutková zjištění proto nelze hodnotit jako porušení zákona o hazardních hrách. Rovněž nelze předpokládat účel zákona, který zákonodárce mohl, ale také nemusel mít na mysli. Žalobkyně uzavřela, že rozhodnutí je nezákonné, v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a spočívá na zcela nesprávném právním posouzení věci.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně uplatnila obdobné námitky jako v odvolání. Žalovaný dále poukázal na důvodovou zprávu k § 68 zákona o hazardních hrách, z níž jasně vyplývá účel úpravy. Žalovaný dále konstatoval, že povinnost současného a bezodkladného provozu tří živých stolů je dovoditelná výkladem dotčených ustanovení zákona o hazardních hrách, přičemž žalobkyni tuto povinnost výslovně ukládá povolení k provozování živé hry (dále také jen „základní povolení“). Žalovaný v dané věci rozhodl v souladu s judikaturou správních soudů týkající se obdobných případů. Správní orgány nepožadovaly po žalobkyni, aby u každého stolu živé hry byl jeden krupiér, nýbrž jen splnění povinnosti podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Žalovaný odmítl, že by žalobkyně byla shledána vinnou na

základě analogie, jelikož na její protiprávní jednání dopadala konkrétní skutková podstata přestupku. Rozhodnutí správních orgánů jsou bezrozporná a zcela dostatečně odůvodněná. Zkouška živé hry prokázala, že žalobkyně se dopustila daného přestupku.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
9. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
10. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně udělila souhlas *implicit*e, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Soud z předložených správních spisů zjistil, že správní orgán I. stupně dne 16. 9. 2019 zahájil v provozně žalobkyně kontrolu dodržování povinností podle zákona o hazardních hrách, podmínek stanovených v základním povolení, umístění herního prostoru a náležitostí uvedených v hlášení. Přítomný provozní sdělil, že dle potřeby vykonává v herním prostoru obsluhu baru, technických zařízení, registruje a identifikuje hráče a případně vykonává i krupiérskou činnost. Poté byla provedena kontrola herního prostoru. Bylo zjištěno, že se zde nachází tři stoly pro živou hru s názvem „LUCKY WHEEL“ umožňující účast na živé hře typu „kolo štěstí“. V době zahájení kontroly se v kasinu nacházeli dva zaměstnanci (provozní a jedna další osoba). Vzhledem k tomu, že k řádnému provozování kasina je nutná nepřetržitá přítomnost zaměstnanců pro potřeby identifikace (příp. registrace) návštěvníků, vyplácení výher z technických zařízení, příp. pro potřeby obsluhy baru a dalších činností, bylo možno k obsluze všech tří stolů pro živou hru využít pouze jednoho zaměstnance. Provozní pověřil druhého zaměstnance, aby kontrolní skupinu seznámil s provozem živé hry. Členové skupiny obsadili pozice u všech tří stolů živé hry a obsluha zahájila její simulaci tím, že vyzvala postupně každého „hráče“, aby vložil sázku. Po ukončení sázek obsluha postupně zatočila mechanickými koly. Po jejich zastavení obsluha postupně vyhodnotila sázky u jednotlivých hráčů. Poté opět vyzvala hráče (jednoho po druhém) k uskutečnění sázek. Opět postupně roztočila mechanická kola a následně postupně vyhodnotila sázky. Následně byla simulace ukončena. Výsledkem kontrolního zjištění bylo, že účast na živé hře byla umožněna u všech započítatelných stolů. Živá hra však neprobíhala současně u všech hracích stolů, neboť obsluha se mohla v jeden okamžik věnovat vždy jen jednomu hracímu stolu. Hráči u ostatních stolů v té chvíli nehráli, pouze vyčkávali. Znatelné byly prodlevy především při vyhodnocování sázek. V rámci kontroly byla pořízena fotodokumentace a videozáznam z průběhu simulace živé hry.
12. Dne 28. 1. 2020 správní orgán I. stupně vydal příkaz, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Žalobkyně proti příkazu podala odpor ze dne 3. 2. 2020. Správní orgán I. stupně následně doplnil

správní spis o základní povolení k provozování živých her včetně jejich herního plánu, povolení k umístění herního prostoru a schéma kamerového systému.

13. Dne 21. 5. 2020 správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, v němž dospěl k závěru, že žalobkyně způsobem obsluhy tří stolů živé hry pouze vytváří zdání řádného provozu těchto her podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Z provedené simulace zachycené na videozáznamu a ze záznamů monitorovacích zařízení předložených žalobkyní plyne, že simulace byla prováděna s imaginárními žetony, tj. hráči krupiérovi pouze oznámili, na které pole si pro danou hru (roztočení kola) sázejí. Krupiér při obsluze jednotlivých stolů živé hry po odemčení floatů a provedení sázek postupoval při roztáčení jednotlivých kol štěstí z pohledu hráče zleva doprava, přičemž nejprve roztočil první, pak druhé a nakonec třetí kolo štěstí. Ze záznamů je dále zřejmé, že krupiér prováděl vyhodnocení jednotlivých sázek zásadně až poté, co se zastavila všechna kola štěstí, tj. nevyhodnocoval každý stůl zvlášť ihned po zastavení příslušného kola. Dvě odehrané hry v rámci simulace proběhly poměrně rychle. Zvláště při vyhodnocování docházelo k prostojům v řádu vteřin, které jsou však z pohledu hráče zanedbatelné.
14. Z provedené simulace vyplývá, že žalobkyně přistupuje ve své provozovně k započitatelným stolům živé hry, jako kdyby se jednalo o tři koncová zařízení jednoho stolu živé hry, a nikoliv o tři rozdílné stoly. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že analogie s technickou hrou není nemístná, neboť povinnost podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách má pro technická zařízení svůj ekvivalent v povinnosti podle § 67 odst. 5 téhož zákona. Uvedená ustanovení mají při tom za cíl zajistit, aby dané herní prostory (herny či kasina) skutečně plnily svůj účel, tedy aby v nich byla technická či živá hra provozována jako hlavní činnost.
15. Žalobkyně podala odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, byť v rámci své argumentace citovala také pasáže z příkazu ze dne 28. 1. 2020. V odvolání tvrdila, že správní orgán I. stupně nesprávně vykládá § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, neboť nikde není stanovena povinnost zcela současné hry na všech herních pozicích živé hry. Správní orgán I. stupně sám přiznává, že prostoje jsou minimální, což svědčí o tom, že časový průběh her je v zásadě současný. Je absurdní, že správní orgán I. stupně žalobkyni trestá za volbu jednoduché živé hry. Dále žalobkyně namítla, že zajistila současnou hru na hracích stolech v souladu s bodem 15 základního povolení a že simulace hry byla provedena v rozporu s herním plánem bez hodnotových žetonů.
16. Dne 10. 8. 2020 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žaloby

17. Podle § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách se kasinem rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.
18. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.
19. Podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provozuje kasino v rozporu s § 68.
20. Soud konstatuje, že žalobkyně v žalobě dlouze rekapitulovala průběh správního řízení a žalobní argumentaci koncipovala především odkazem na obsah odvolání a jakési blíže nespecifikované žádosti, k čemuž doplnila jen několik stručných a dosti obecných námitek.

Přitom stěžejní námitkou žalobkyně před správními orgány bylo, že nesprávně vyložily § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, jehož porušení zakládá odpovědnost za přešůpek podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách. V žalobě pak právní hodnocení správních orgánů toliko obecně odmítla a konkrétněji napadla jen některé aspekty jejich rozhodnutí.

21. Žaloba je nedůvodná.
22. Výkladem § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách za obdobných okolností se již mnohokrát zabývala judikatura správních soudů, od níž soud nemá žádný důvod se odchýlit (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, ze dne 25. 6. 2020, čj. 59 A 59/2019 – 40, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, čj. 57 A 179/2019 – 106, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2021, čj. 31 Af 19/2020 – 72, a rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, čj. 6 As 196/2020 – 32).
23. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Zákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastník hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Tomuto výkladu odpovídá i znění důvodové zprávy, z níž vyplývá, že „(...) *povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino*“ (srov. již zmíněný rozsudek NSS č. j. 6 As 196/2020 – 32, bod 20-21).
24. Nejenže je tedy povinnost, jejíž nesplnění je žalobkyni vytýkáno, přímo dovoditelná výkladem dotčených ustanovení, ale tato povinnost jí byla také explicitně stanovena v základním povolení k provozování živé hry, které ve výroku IV. bodu 4 uvádí, že „*Dnem zahájení provozu započitatelných hracích stolů v kasinu, provozovatel provozuje tyto stoly po celou provozní dobu uvedenou v povolení k umístění kasina.*“, přičemž bod 15 výroku IV. citovaného povolení dále stanoví, že „*Provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen*“. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry (stejně viz citovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 A 59/2019 – 40).
25. Soud uvádí, že žalovaný v tomto smyslu také odůvodnil napadené rozhodnutí, tudíž § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách vyložil a aplikoval zcela správně. Nelze mít za to, že právní úpravu vykládal extrémně extenzivně. Plyne-li z právní úpravy s ohledem na její účel povinnost, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných

stolech živé hry, nemůže objektivně stačit k obslužení všech tří stolů jediná osoba (klíčový prvek živé hry), byť by plynulost hry na všech stolech byla omezena jen neznatelně v důsledku provozování jednoduché hry, jak tomu bylo v projednávané věci. Právní úprava se tu totiž nesnaží chránit plynulost hraní hazardních her, ale především omezit negativní dopady hazardu ve společnosti. Tím, že žalobkyně zajišťuje obsluhu tří stolů živé hry pouze jedinou osobou, zjevně obchází plnění povinnosti plynoucí z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Kdokoliv, kdo by zamýšlel zahájit živou hru u třetího stolu v okamžiku, kdy je krupiér zaneprázdněn točením kola štěstí u prvního stolu, měl by smůlu, lhostejno, že jen na několik vteřin. Soud znovu zdůrazňuje, že citované ustanovení nemá chránit plynulost hry, ale prosazovat cíle právní úpravy spočívající v omezení dostupnosti hazardu na několika málo místech s vyšší koncentrací hazardních her (viz citovaná judikatura a důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách). Zákonodárce tím ztěžuje přístup veřejnosti k hazardním hrám, které se tak nebudou moci nacházet „na každém rohu“, a současně klade ekonomické a organizační překážky potenciálním zájemcům o profitabilní podnikání v sektoru hazardu. Soud dodává, že takový postup zákonodárce shledává zcela legitimní a přiměřený.

26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval obdobně, soud proto v podrobnostech odkazuje na jeho odůvodnění, a to i s ohledem na to, že žalobkyně se omezila jen na tvrzení, že nesouhlasí s argumentací žalovaného, aniž by až na několik podrobněji vyargumentovaných tvrzení (viz níže), rozvedla důvody, pro něž má být napadené rozhodnutí zrušeno. Přitom není na soudu, aby za žalobkyni domýšlel, v čem konkrétně spatřuje vady napadeného rozhodnutí, neboť nemůže nahrazovat její procesní aktivitu a stát se tak jejím obhájcem (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Prosté zopakování argumentace ze správního řízení, které je navíc uvozeno jako rekapitulace předchozího řízení, nemůže tento nedostatek konkrétních tvrzení zhojit. Soud se tedy dále zabývá námitkami v části IV žaloby pouze v míře obecnosti odpovídající tvrzením žalobkyně.
27. Soud má předně za to, že žalovaný se zcela dostatečně vypořádal ať už přímo, či nepřímo se všemi odvolacími námitkami v souladu s výše citovanou judikaturou. K námitce nepřipustného užití analogie soud uvádí, že ji rovněž neshledal důvodnou. Problematicky znějící část odůvodnění správního orgánu I. stupně zmiňující analogii korigoval žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí (odstavec 3), s jehož závěry se soud ztotožnil (srov. výše). Při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve správním řízení jeden celek, navzájem se argumentačně doplňují, takže vady jednoho lze kompenzovat druhým, a to v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25). Jistou neobratnost vyjádření správního orgánu I. stupně, kterou nadto patrně nezamýšlel sdělit to, co mu žalobkyně vytýká, žalovaný napravil. Není tedy pravdou, že žalovaný jeho úvahy potvrdil, jak namítá žalobkyně. Z podrobného odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že k závěru o vině žalobkyně nebyla využita analogie, nýbrž aplikace ustanovení přímo dopadajících na daný případ, tj. § 68 odst. 4 a § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, čemuž nelze nic vytknout.
28. Soud nesouhlasí s žalobkyní ani v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil rozpornou argumentaci správního orgánu I. stupně stran zajištění hry ze strany krupiéra. Není pravda, jak tvrdí žalobkyně, že žalovaný hodnotil provozování živé hry jako řádné. Na straně 6 a násl. napadeného rozhodnutí žalovaný detailně popsal, proč má za to, že

žalobkyně neprovozuje živou hru řádně, jak jí ukládá § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Konkrétně uvedl, že krupiér nemůže za daných okolností dostát povinností plynoucím z herního plánu, je-li na obsluhu všech tří stolů sám, natož zajistit bezodkladné a srovnatelné současné hraní pro všechny hráče u všech stolů ve stejný okamžik. Se žalovaným lze souhlasit, že to objektivně není v silách jediného člověka, o to více, že krupiér vypověděl, že na směně bývá sám a zajišťuje v průběhu hry směnu žetonů, kvůli níž musí odbíhat na jiné místo. Není jasné, jak by žalobkyně chtěla umožnit živou hru zbylým hráčům bez potřeby výměny žetonů v době, kdy jediný dostupný krupiér odešel za účelem výměny žetonů pro jiného hráče. Žalobkyně se snaží svou argumentací vyvolat dojem, že správní orgány se jí snaží trestat bez zákonného podkladu. Ve skutečnosti se však žalobkyně zjevně snaží maximalizovat zisk z provozování hazardních her tím, že zaměstnává za účelem obsluhy tří stolů živé hry jediného krupiéra, aniž by byla schopna splnit povinnost podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Žalovaný tedy správně rozhodl o tom, že je žalobkyně vinna spácháním přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách.

29. Soud dodává, že neshledal, že by správní orgány jakkoliv porušily zásady správního práva či správního řízení, jak obecně tvrdila žalobkyně.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

30. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu